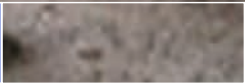

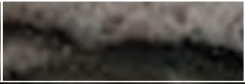
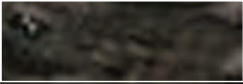
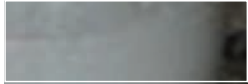

Servei de control
d'abocaments

febrer 09

CONSELL
COMARCAL
DEL
MARESME

L'esforç empresarial en matèria d'aigües industrials

1. Introducció

La situació excepcional de sequera que ha patit Catalunya des de l'estiu de 2006 fins a la primavera de 2008 i l'actual context socioeconòmic de crisi ha portat al Consell Comarcal del Maresme (CCM) a emprendre un estudi sobre l'esforç que realitzen les empreses del maresme per a la correcta gestió de l'aigua en usos industrials.

El CCM, com a ens gestor dels sistemes de sanejament del Maresme, vetlla per la qualitat de les aigües que s'aboquen a la claveguera i així garantir una correcta depuració final. Ara farà 10 anys que el servei de control d'abocaments es va posar en marxa, i en aquest període moltes de les empreses del Maresme han millorat substancialment el tractament de les seves aigües industrials. Som conscients que la pressió que s'ha exercit en l'àmbit de les aigües residuals (amb una mitja de 330 inspeccions anuals) suposa un esforç molt important que no sempre pot ser repercutit en el producte final, més ara amb l'actual conjuntura econòmica.

Per això, hem demanat la col·laboració al teixit empresarial del Maresme que utilitza l'aigua com a matèria fonamental en el seu procés industrial per conèixer més de prop les inversions i despeses que ha comportat l'adequació de les instal·lacions en la seva economia.

L'informe té la intenció d'aportar una visió diferent front el qualificatiu *d'indústria contaminant* i mostrar amb fets i xifres l'evolució positiva en la

millora mediambiental de l'empresa maresmenca. Si bé tot sempre és millorable, cal tenir present que Catalunya és de les comunitats autònomes amb major regulació en matèria de contaminació d'aigües.

Queden fora de l'abast d'aquest estudi les activitats turístiques i recreatives al considerar-se que les seves aigües són assimilables a les domèstiques.

2. Les actuacions del Servei de Control d'Abocaments

Durant la dècada dels 90, el Consell Comarcal del Maresme va assumir la voluntat dels Ajuntaments de la Comarca per convertir-se en l'administració actuant en matèria de sanejament d'aigües residuals. Aquesta responsabilitat implicava un control acurat sobre la qualitat de les aigües d'arribada a les depuradores supramunicipals, doncs els sistemes biològics de depuració són molt sensibles a abocaments tòxics o amb elevades càrregues de contaminació (metalls pesats, sulfurs, etc.). Per aconseguir aquest propòsit, l'àrea de Medi Ambient del CCM va endegar a l'any 1995 l'aprovació d'un Reglament Comarcal, que posteriorment va ser renovat al 2001, on s'establien uns límits d'abocament màxims per a 38 substàncies, a més de prohibir l'abocament de dissolvents, purins, olis, pintures, etc, així com la obligació per part de les empreses de sol·licitar el permís d'abocament d'aigües a la xarxa de clavegueram.

Aquests llistats d'abocament i tramitacions de permisos afectaven principalment a 293 empreses de tota la comarca, moltes d'elles dedicades a la tintura i estampació de teixits. Si bé les inspeccions van començar al setembre de l'any 1999, a l'any 2001 la pressió va incrementar-se notablement per aconseguir el compliment de la legalitat. El Reglament Comarcal també permetia al Consell Comarcal del Maresme la incoació de sancions en cas d'incompliments dels límits, la imposició de

A l'any 2005, el CCM aprova un nou reglament comarcal per tal d'adequar-se al decret 130/2003 de 13 de maig pel qual s'aprova el Reglament de Serveis Públics de Sanejament de la Generalitat, on s'amplien el nº de substàncies limitades a 54, disminueixen els límits d'abocament i s'amplia el l'import de les sancions, que en el cas d'incompliments molt greus poden arribar als 150.000 €.

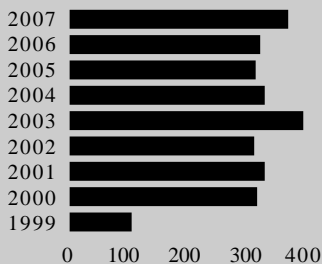
mesures cautelars, la revisió de totes les instal·lacions industrials i la lectura de comptadors d'aigua de xarxa i aigua dels aqüífers, entre d'altres.

Actualment, l'àrea de Control d'Abocaments Industrials està formada per tres inspectors i dues administratives, disposa de dos vehicles equipats per poder atendre incidències urgents a la xarxa de clavegueram i un robot automàtic per la recollida de mostres que pot operar les 24 hores del dia. A més de les inspeccions a les empreses, hi ha establerts més de 30 punts de control directes a la xarxa de clavegueram on es recullen mostres que posteriorment són analitzades per determinar possibles abocaments incontrolats.

2.1 El protocol d'inspecció

Per assegurar una qualitat mínima de l'aigua residual que arriba a les depuradores gestionades pel CCM, el Servei de Control d'Abocaments realitza un seguit d'inspeccions sorpresa a les empreses de la comarca. Aquesta inspecció comença amb la visita per sense previ avis a l'empresa, la qual té la obligació d'atendre a l'inspector en qualsevol moment del dia o de la nit sense dilació. A partir d'aquest moment, el representant de l'empresa acompanya a l'inspector fins al punt de recollida de mostres que ha d'estar situat en el punt final d'abocament coincidint amb la connexió al clavegueram general. En aquest punt es recull una quantitat de mostra suficient per repartir-la en 3 ampolles de plàstic o de vidre noves que són etiquetades i precintades. Una d'elles es deixa a càrrec de l'empresa per tal que l'analitzi si ho considera convenient. Les altres dues romanen en po-

Gràfic 1: Número d'inspeccions

der del CCM, a una de les quals se li practicarà l'anàlisi i l'altre resta refrigerada com a prova diriment en cas que l'anàlisi realitzat pel Consell i el de l'empresa no coincideixin.

Posteriorment a la presa de les mostres, es visiten les instal·lacions per assegurar que l'abocament de l'empresa és fruit del normal funcionament de les instal·lacions. Es pren lectura dels comptadors d'aigua de pou i de xarxa d'abastament i finalment s'aixeca una acta d'inspecció on es deixa constància de les dades de l'empresa, les característiques de l'abocament (localització, aspecte, cabal, nº de precinte, etc.), la lectura dels comptadors, el protocol de recollida de mostres, el butlletí analític i la metodologia d'anàlisi. El protocol d'inspecció està perfectament reglamentat a fi i efecte de garantir els drets dels administrats.

2.2 Els anàlisi

Les depuradores del Maresme estan dissenyades per proporcionar un tractament biològic a les aigües residuals. Aquest procés implica la participació d'un seguit de microorganismes els quals són molt sensibles a taxes de contaminació elevades. Això significa que si es produeix un abocament de substàncies tòxiques o amb una elevada contaminació, els microorganismes es moren i deixen de realitzar la seva tasca de depuració. És essencial dur a terme un control acurat dels abocaments de les empreses (fins i tot cal assegurar que els possibles vessaments involuntaris no tinguin com a destí el sistema de clavegueram) amb anàlitzes exhaustives, periòdiques i per sorpresa a fi i efecte d'evitar qualsevol mena d'incidència

Paràmetre	Definició
<i>Demanda Química d'Oxigen (DQO)</i>	<i>És la quantitat de matèria que pot ser oxidada per mètodes químics. S'utilitza per mesurar el grau de contaminació</i>
<i>Matèries en Suspensió</i>	<i>És la quantitat de materials que no aconsegueixen traspasar un filtre de 0,4 micres</i>
<i>Nitrogen i fòsfor</i>	<i>Ens informa de la quantitat de nutrients que conté l'aigua</i>
<i>Matèries Inhibidores</i>	<i>És la quantitat de substàncies tòxiques que poden afectar als microorganismes</i>
<i>pH</i>	<i>Ens aporta informació sobre la acidesa o alcalinitat de l'aigua</i>
<i>Sals solubles</i>	<i>Expressa la quantitat d'ions que conté l'aigua</i>
<i>Metalls</i>	<i>Ens quantifica la presència de una sèrie de metalls, alguns d'ells molt contaminats (Crom, Mercuri, Bor, Coure, Niquel, Ferro, Alumini, Bari, etc.)</i>
<i>Cianurs</i>	<i>És una substància molt tòxica i perillosa</i>
<i>Detergents</i>	<i>Una quantitat elevada de detergent provoca seriosos problemes a les plantes depuradores</i>
<i>Sulfats i Sulfurs</i>	<i>Aquest dos ions poden provocar gasos perillosos i són inhibidors de l'activitat dels microorganismes</i>
<i>Dissolvents</i>	<i>S'analitzen més de 27 dissolvents clorats i no clorats</i>
<i>AOX</i>	<i>Es tracta de substàncies orgàniques halogenades</i>
<i>Nonilfenol</i>	<i>És un microcontaminant disruptor endocrí pel medi aquàtic</i>

posterior.

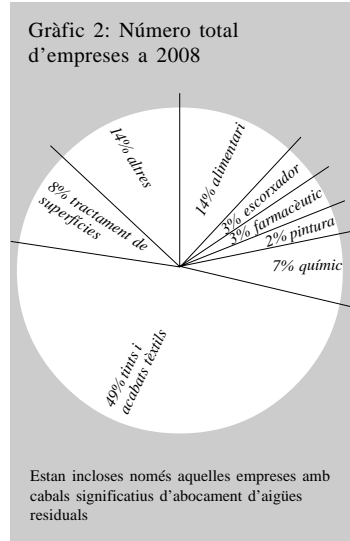
Els paràmetres de les anàlisi que s'efectuen a les aigües residuals de les empreses depenen principalment de la seva activitat industrial. Tanmateix, hi ha paràmetres bàsics que s'analitzen en tots els casos.

3. L'esforç empresarial en matèria de gestió de l'aigua

3.1 Breu retrospectiva del sector industrial

Una de les característiques principals de la comarca és la seva riquesa en aigua subterrània (d'aquí el seu nom), un fet que va portar a moltes empreses del ram de la tintura i l'estampació de teixits a assentar-se al Maresme. Aquesta abundant disponibilitat d'aigua garantia una matèria primera barata i segura, un factor estratègic que va comportar la creació de molts llocs de treball locals i un augment significatiu de la població. A més, a la dècada dels anys 80 i principis del 90 el sector tèxtil (centrat en la tintura i l'estampació) gaudia de bona salut, el que li permetia finançar-se com a un sector molt competitiu respecte a altres regions europees. La tradició tèxtil, l'empresa familiar, el dinamisme comercial, les bones comunicacions i la innovació van aconseguir que el Maresme fos una comarca capdavantera en l'acabat de prenes i teixits.

Tanmateix, a finals de la dècada dels 90, la notable disminució dels costos de transport mundials, va fer que economies emergents com Xina, Índia, Pakistan o el Marroc es convertissin en el major competidor de les indústries del Maresme. La excessiva nuclearització de les indústries, la dependència de grans distribuïdores (que han anat rescindint els contractes per encarregar tot el procés industrial a tercers països), les accions insuficients de marquetig i una escassa conscienciació per part del consumidor a l'hora de triar

productes locals, han portat a varies empreses al seu tancament o a retallades importants de treballadors.

A l'hora que les empreses maresmenques patien una competència ferotge de països amb ma d'obra barata i escassa legislació ambiental, els industrials de la comarca varen seguir apostant per la continuïtat i per atendre els requeriments de les administracions en matèria de medi ambient. Una legislació que també va afectar de forma molt important a altres sectors com són el químic / farmacèutic, alimentari, escorxadors, tractament de superfícies i altres. A partir de finals dels anys 90 fins a 2008, les instal·lacions industrials han estat reestructurades per incorporar millores en l'estalvi, homogenització i depuració de les aigües residuals mitjançant l'ampli ventall de sistemes disponibles en el mercat.

Tal i com es pot comprovar en el gràfic 2, el sector predominant al Maresme consumidor d'importants volums d'aigua (ja sigui de pou o de xarxa) és el sector del tint, estampació i acabats tèxtils amb 44 empreses (49%), seguit del sector químic i farmacèutic amb 9 empreses (10%), el tractament de superfícies amb 7 empreses (8%), els escorxadors amb 3 empreses (3%), fabricació de pintures (2%). Com a "Altres" estan incloses les empreses de bugaderia industrial, parcs aquàtics, foneries, lloguer de maquinària i grans instal·lacions de piscines (14%).

Tot i aquest domini en el consum d'aigua per part de l'empresa tèxtil, cal remarcar que ha estat el sector més castigat pel fenomen de la importació i deslocalització dels centres de producció. La davallada ha estat notable, sobretot amb em-

preses d'importants dimensions, les quals disposaven d'un capital humà important. Les xifres que s'exposen en el gràfic 3 són el total d'empreses que han rescindit totalment la seva activitat per municipi des del 2000.

Un total de 20 empreses del ram del tint i l'estampació han tancat al Maresme, el que suposa un 33% del total d'empreses tèxtils que hi havia en funcionament al 2000. Per contra, la creació d'empreses d'aquest sector ha experimentat un increment molt pobre amb la posada en funcionament de 3 empreses de tints i dues empreses petites d'estampació. Cal destacar que totes les empreses de tints i acabats de nova creació estan conformades en la seva major part per treballadors d'empreses tancades.

En canvi, altres sector industrials importants com són l'alimentari o el sector químic / farmacèutic no han experimentat serioses retallades respecte al cabal d'aigua abocat a la xarxa de clavegueram.

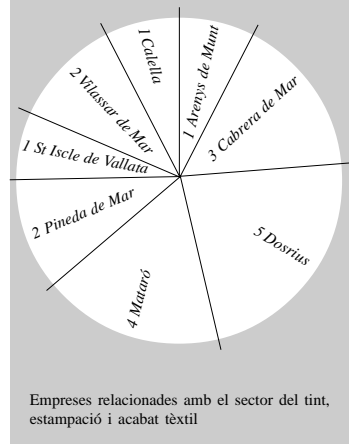
3.2 El qüestionari tècnic

Per la preparació del present estudi, el Consell Comarcal va trametre a totes les empreses del Maresme amb cabals d'abocament significatius un qüestionari tècnic de resposta voluntària sol·licitant dades socioeconòmiques relacionades amb l'estalvi, gestió i depuració d'aigües.

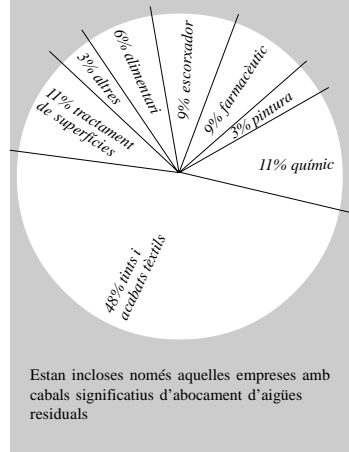
El qüestionari es dividia en quatre blocs principals:

- 1.Dades generals
- 2.Abastament d'aigua i inversions en sistemes d'estalvi
- 3.Sistemes de depuració

Gràfic 3: Empreses tèxtils tancades des del 2000 fins a juliol 2008

Gràfic 4: La participació a l'estudi ha estat d'un 38% distribuit en:

4. Certificats i Ajuts

Per dur a terme la tramesa es va comptar amb el recolzament de la Associació d'Empresaris de Gènere de Punt de Mataró (ASEGEMA), creada al 1977 i que aglutina a gran de les empreses dedicades al tint i estampació.

L'objectiu principal de l'enquesta fou posar-li xifres a aquest esforç empresarial, el qual moltes vegades queda ocult a la ciutadania. Una bona gestió de l'aigua suposa un valor afegit per al producte final, creant un bé de consum més respectuós amb el medi ambient. Per aconseguir-ho, cal donar a conèixer al públic en general, més ara amb els períodes incerts de pluges i en mig d'una important crisi econòmica, quines han estat les estratègies en la millora de les instal·lacions i maquinària per l'estalvi d'aigua i la implantació de sistemes de depuració a les empreses.

3.3 Els resultats

Un factor important a tenir present en l'estudi ha estat la participació. Si bé aquesta no ha estat molt elevada, sí representa una mostra significativa del conjunt empresarial, tal i com es pot veure en els gràfics.

Del gràfic de participació s'extreu la bona predisposició de sector farmacèutic i escorxadors, seguit pel sector químic i el tractament de superfícies, en facilitar les seves xifres per l'elaboració de l'estudi.

En aquest estudi també hem utilitzat les dades recollides pel propi CCM.

L'aigua: aprofitament i rebuig

L'aigua és una matèria prima per a moltes empreses de la comarca, que la utilitzen en un seguit

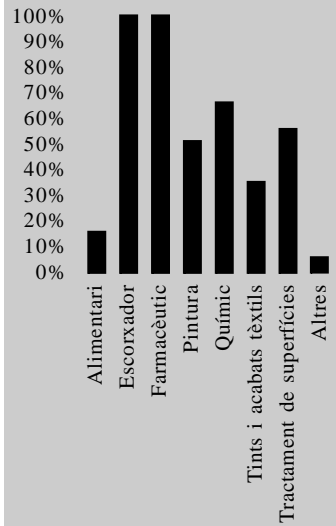
Totes les empreses de tints i acabats de nova creació estan conformades per treballadors d'empreses tancades

de processos que podrien dividir-se en tres grans grups:

Per la neteja d'instal·lacions: L'aigua és el dissolvent per excel·lència a la natura i el més utilitzat en qualsevol procés de neteja. D'entre el conjunt de sectors industrials, la indústria de fabricació i transformació d'aliments utilitza l'aigua com a sistema d'arrossegament i desguàs dels elements indesitjats i evita la proliferació de organismes amb un potencial de risc sanitari. Degut a que la majoria de les empreses produeixen per lots, entre els canvis de productes hi ha una etapa de neteja que contamina les aigües amb matèria orgànica principalment. Un exemple il·lustratiu és que producció de patates fregides envasades. En una primera etapa, a les patates se'ls hi extreu la pell mitjançant un sistema rotatiu amb parets abrasives dotat d'uns elements de neteja amb aigua. Posteriorment, el tall de les patates afegeix més restes orgàniques a l'aigua de neteja. Finalment, les fregidores han de ser netejades amb una solució d'aigua i detergents que afegeix olis i surfactants a la mescla d'aigües residuals. Com es pot veure, el fet de produir un aliment implica una quantitat d'aigua gens menyspreable i difícilment economitzable degut a riscos d'higiene i salubritat.

Una altra activitat que destaca en l'ús de l'aigua per a la neteja de les instal·lacions són els escorxadors. En aquest tipus de procés industrial, la higiene és una part essencial degut al risc sanitari que implica l'esquarterament d'animals. Les restes de sang, plomes i altres elements orgànics han de ser perfectament eliminats de les màquines que processen els animals mitjançant pistoles d'aigua a pressió, les quals, tot i ser molt efi-

Gràfic 5: % de participació en l'estudi per sector industrial

cients, han d'aportar un cabal important per arrossar qualsevol mena de resta. En el cas dels pol·lastres, un dipòsit d'aigua calenta que serveix per escaldar-los també és una font de contaminació d'aigües amb restes orgàniques.

Com a medi de transport de calor, fred o matèries: Novament, l'aigua és l'element per excel·lència en diversos processos de transport, tant en la indústria tèxtil, la indústria de tractament de superfícies, com la indústria química, entre d'altres.

El sector del Tint i Estampació, amb un 57% del total del cabal d'abocament industrial a la xarxa de clavegueram, incorpora a l'aigua detergents, colorants, suavitzants, pigments, blanquejants, humectants i sals de diverses menes per aconseguir obtenir els colors i els estampats que posteriorment es lluiran a les botigues. Tot un seguit de processos per etapes, transformen una fibres "cruas" en uns teixits amb les característiques idònies per la posterior confecció i venda. Tanmateix, gran part de les matèries que s'utilitzen en tot el procés queden dissoltes en l'aigua, que no pot ser reutilitzada ni abocada a la xarxa de clavegueram de no ser sotmesa a un procés de depuració. El mateix ocorre amb altres cicles productius, com el sector químic o farmacèutic, on l'aigua és el medi més utilitzat en les reaccions de síntesis, o el sector del tractament de superfícies, on les peces que s'han de recobrir es submergeixen en banys que contenen altes concentracions de metalls pesats en dissolució.

Incorporació al producte final: Si bé els dos usos anteriors són majoritaris, no hi ha que perdre de vista l'ús de l'aigua per l'elaboració de begudes, pintures, detergents, etc. En molts d'aquests ca-

sos, és necessari que l'aigua sigui procedent de la xarxa l'aigua potable, ja sigui per criteris sanitaris o per principis de qualitat del producte final. En determinats casos, la pròpia aigua de xarxa se sotmet a un procés addicional de depuració, principalment per eliminar calci i magnesi, així com a determinats ions. En aquests processos suplementaris també es consumeix aigua (o com a element de regeneració o com a residu pròpiament dit).

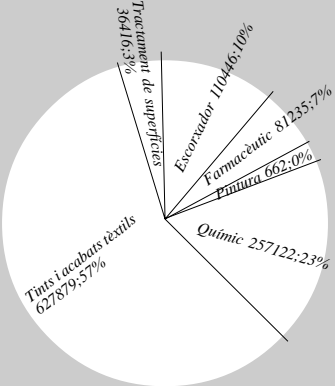
Les inversions de l'empresa maresmenca

L'entrada en vigor de successius Replaments a la comarca i la creixent conscienciació per part de molts industrials a l'hora de desfer-se de les aigües residuals, ha anat acompanyada de fortes inversions en medi ambient, concretament en la millora de la gestió de l'aigua i en la seva depuració.

El correcte dimensionament dels sistemes de depuració i l'anàlisi de costos d'implantació resulten claus per la presa de decisions a l'hora d'escollir el millor sistema de tractament. En la majoria de casos, la inversió econòmica inicial és el factor principal, però també els requeriments d'espai. La indústria maresmenca, per la seva pròpia especificitat, es troba ubicada en alguns casos dintre del casc urbà, un fet que complica la implantació de sistemes de depuració, fent-los més costosos i complexos.

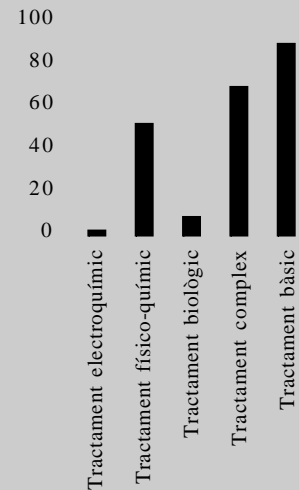
Tal i com es pot veure en gràfic 7, un total de 211 empreses, ja siguin empreses amb cabals significatius o empreses petites, disposen d'alguna mena de tractament de les aigües residuals segons les inspeccions que realitza el servei de Control d'Abocaments del CCM. Les solucions dis-

Gràfic 6: Cabal abocat (m³/any; %) al sistema de clavagueram per sector industrial.

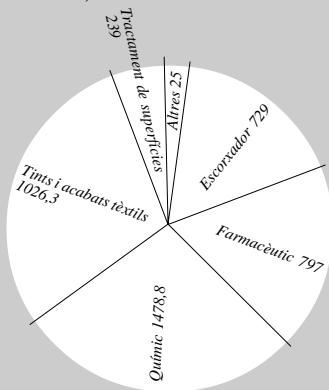
Aquest gràfic fa referència a les empreses enquestades per al present estudi

Gràfic 7: Número d'empreses amb tractament d'aigües residuals

Gràfic 8: Esforç en la implantació d'un sistema de depuració (en miler d'euros)

Aquest gràfic fa referència a les empreses enquestades per al present estudi

ponibles en el mercat són molt variades, tot i que nosaltres les hem agrupat en 5 grans blocs.

Així, la indústria tèxtil del tint i l'estampació ha optat majoritàriament per tractaments complexos, basats en grans bases d'homogeneïtzació amb regulació de pH i aireació, que permeten l'abocaments amb una menor càrrega de DQO, nitrogen i fòsfor, i una sensible disminució de les matèries inhibidores. Tanmateix, també hi ha empreses de tints que disposen de sistemes biològics i fisico-químics

Tal i com es pot veure en el gràfic 8, el sector químic i farmacèutic ha realitzat fortes inversions en sistemes de depuració, amb un total de 2,27 milions d'euros, el que significa una mitja de 379.300 euros per empresa. La següent activitat amb més inversió en depuració l'aigua és de l'àmbit dels escorxadors, amb una inversió mitjana de 243.000 euros per empresa, seguidament del sector del tint i l'estampació, amb una inversió de 60.370 euros per empresa i el sector del tractament de superfícies, amb 59.750 euros, que tanca la llista de les inversions.

Tanmateix, la implantació dels sistemes de depuració no és el final de les inversions de les empreses. Una vegada es posen en marxa, cal mantenir-los en correcte funcionament i gestionar els subproductes i residus que se'n obtenen. La despesa energètica, el transport i la gestió dels llots de depuració, la reposició i millores de les instal·lacions i el personal especialitzat són costos addicionals que han de ser internalitzats en el producte de fabricació de l'empresa, un fet que, aparentment, li resta competitivitat respecte a altres empreses d'altres regions (dintre del territori

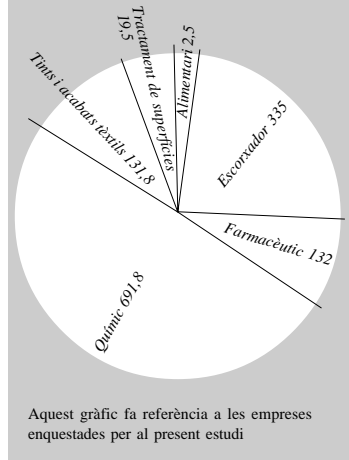
espanyol o l'estranger) que no han de d'assumir aquests costos, ja sigui per falta de legislació o per la falta de vigilància de la mateixa.

Les empreses han de tenir present aquests costos a l'hora d'escollir un sistema o altre per depurar les seves aigües industrials, ja que existeixen diferències notables. Així, els sistemes biològics tenen l'avantatge de tenir volums de fangs de depuració inferiors al sistemes físico-químics, però compten amb el desavantatge de ser sistemes menys robustos (són més susceptibles d'empitjorar el seu rendiment per causes de sobrecàrrega, matèries tòxiques, etc.)

En el gràfic 9 està incorporat el cost del tractament dels fangs de depuració, que representa una part important de les despeses en el manteniment dels sistemes. Un total de 208.929 euros és el que destinen les empreses que han participat en l'estudi per la correcta gestió dels subproductes de depuració.

En termes purament econòmics, no tot són despeses íntegres en la implantació i manteniment del sistemes de depuració empresarials. La millora en la qualitat de les aigües abocades reverteix en una disminució substancial del cànon de l'aigua (impost sobre la contaminació de l'aigua), que permet a l'empresa eixugar una part del cost del manteniment i amortització. En les declaracions de la DUCA, l'empresari pot anar reflectint la millora de les seves aigües residuals i anar disminuint els impostos que graven la contaminació de l'aigua. Cal insistir, però, que amb l'actual preu de l'aigua i l'impost de sanejament imputat en la mateixa, la depuració de les aigües residuals industrials no és un opció que únicament pugui ser valorada per

Gràfic 9: Esforç empresarial en els manteniments dels sistemes de depuració (en miler d'euros)

motius exclusivament econòmics. A data d'avui, la depuració i la correcta gestió de l'aigua per usos industrials és una despesa que ha de ser assumida per l'empresa. De tota manera, a mesura que la tecnologia avança, la implantació de millors sistemes de depuració ajuda a estalviar costos, ja sigui amb la possibilitat de reutilització (que fins ara està molt limitada) o per la reducció encara més efectiva d'impostos.

Gràcies a aquests sistemes de depuració d'aigües industrials, l'aigua s'aboca a la xarxa de clavegueram amb les suficients garanties per no malmetre el sistema de conducció i té la qualitat per ésser tractada a les plantes depuradores supramunicipals. Sense aquests sistemes de gestió, les plantes depuradores supramunicipals, que utilitzen microorganismes com a sistema més eficient i econòmic de depuració, no podrien assumir les càrregues contaminants i la seva funció es veuria minvada quan no inutilitzada.

Les ajudes de l'administració

En el qüestionari tècnic es que va incloure un apartat especial que conèixer quines han estat les ajudes que la indústria maresmenca ha rebut per part de l'administració. El resultat és que tant sols dues empreses de les 32 participants han rebut un ajut econòmic directe, per un import de 169.478 euros, dedicats íntegrament a la construcció de plantes depuradores.

Altres ajudes que reben les empreses és una reducció sobre l'impost de Societats, sempre i quan s'obtingui el certificat de convalidació d'inversions destinades a la protecció del medi ambient als efectes del Reial decret 1777/2004 de 30 de juliol.

4. Conclusions i recomanacions de futur

Una dècada després de l'inici dels Servei de Control d'Abocaments del Consell Comarcal del Maresme, el teixit empresarial ha implantat importants millores en la gestió, estalvi i depuració de les aigües industrials. S'ha realitzat més de 2.800 inspeccions i efectuat un total de 2.439 anàlisi des de 1999, unes xifres que ofereixen una diagnosi acurada per al seguiment i correcte funcionament de les plantes depuradores.

Es pot afirmar que el 100% del cabal d'aigua residual generada per les empreses de la comarca del Maresme està sotmesa als controls dels Consell Comarcal del Maresme, i un 85% ha estat sotmesa a alguna mena de tractament de depuració per part de les pròpies empreses abans d'abocar-se al clavegueram, mentre que el 15% restant no el necessita. Així, s'aconsegueix garantir el compliment de la legalitat vigent i assegurar un correcte funcionament del conjunt del sistema de sanejament. Sense aquests sistemes de tractament per part dels empresaris de la comarca, la qualitat de l'aigua de les nostres platges es veuria empitjorada i minvada la biodiversitat del mar mediterrani. Cal tenir present, també, que els sistemes de depuració supramunicipals actuen de filtre de molts microcontaminants i metalls pesants, que tant sols queden retinguts sempre i quan es pugui assegurar el seu correcte funcionament.

L'esforç econòmic per aconseguir aquesta fita,

mitjançant les millors tècniques disponibles, és un mèrit que necessita ser valorat com un element de valor afegit al producte final. Resulta una eina clau per la recuperació del sector industrial, i especialment per al sector del tèxtil, la percepció per part del consumidors d'aquests elements de millora mediambiental per part de l'empresa maresmenca, doncs al cap i a la fi reverteixen en un entorn més saludable i en la preservació de recursos no renovables.

Tanmateix, l'empresari continua percebent a l'administració catalana com a un agent fiscalitzador que pressiona amb excés sense obtenir una contraprestació objectiva. La competència deslleial amb altres regions, la falta d'ajusts econòmics, la pèrdua de competitivitat i l'excessiva nuclearització del sector són factors que dificulten una més gran i millor implicació en temes mediambientals.

En el sector del tèxtil, però també en el sector del recobriment de superfícies o el sector químic, la percepció està ben fonamentada. Existeix una clara i manifesta tendència a una deslocalització de les fàbriques de producció cap a països amb escassa regulació mediambiental i mà d'obra barata. El resultat és la deslocalització de la contaminació en perjudici primerament dels països industrialitzats i finalment en perjudici dels països en vies de desenvolupament.

Es corre el perill que la competència deslleial en l'àmbit del mediambient pugui provocar que tots els països relaxin les seves normes ambientals amb el propòsit de perpetuar el model competitiu actual.

Agraïm la participació a totes les empreses que ens han tramés les dades amb les quals s'ha elaborat el present estudi i sense les quals hagués estat impossible la seva redacció. També agraïm la col·laboració a l'Associació d'empresaris de gènere de punt de Mataró i la Comarca.